

Ντροπή και Αίσχος!

Συγγνώμη που ξεκινώ την επιστολή μου προς το Διοικητικό Συμβούλιο της ΑΣΓΜΕ με υβριστικές λέξεις αντί με ευχές για υγεία, δύναμη και αποφασιστικότητα στη δράση του με την ευκαιρία της νέας χρονιάς.

Φυσικά, οι λέξεις αυτές δεν απευθύνονται στο ΔΣ της ΑΣΓΜΕ αλλά σ' αυτούς που τώρα, αυτή την εποχή, «ευαισθητοποιήθηκαν» για την νομιμότητα ή μη της ΑΣΓΜΕ και των Ομοσπονδιών μας.

Ως μητέρα 2 παιδιών που δραστηριοποιούμαι τα τελευταία 10 χρόνια στους Συλλόγους και στην Ένωση Γονέων θύμωσα αφάνταστα διαβάζοντας το γράμμα του ΔΣ της ΑΣΓΜΕ της 14^{ης} Ιανουαρίου 2012.

Αλήθεια, ποιοι είναι οι κύριοι αυτοί που θρασύνονται να κινηθούν δικαστικά εναντίον της ΑΣΓΜΕ για διαδικαστικούς και νομικιστικούς λόγους;

Ποιοι είναι αυτοί που στοχεύουν στην διάλυση του κινήματός μας;

Ρωτάω γιατί δεν τους ξέρω! Αλλά και μόνο που πήραν τα μπράβο και τα διαπιστευτήρια της Υπουργού που μέσα στα δύο χρόνια της υπουργίας της κατάφερε να μην έχουν τα παιδιά μας βιβλία, τα σχολεία τα απαραίτητα χρήματα για να λειτουργήσουν στοιχειωδώς, οι εκπαιδευτικοί να διαβιούν με μισθούς ντροπής και το εκπαιδευτικό σύστημα να παραπαίει ανάμεσα σε βαρύγδουπα σλόγκαν και «μεγαλόπνοα» σχέδια που μόνο στόχο έχουν την κατάργηση του δημόσιου σχολείου, ε τότε ναι, για μένα είναι άξιοι να ιστιπράξουν το «ντροπή και αίσχος» που τους αποστέλλω.

Τι θέλουν να μας καταντήσουν τους γονείς;

Αναξιοπρεπή «γιουσουφάκια» που θα λέμε σε όλα «ναι»; Γενικώς και αορίστως «εθελοντές» που θα «συνοδοιπορούν» στα σχέδια διάλυσης της δημόσιας παιδείας; Νομίζουν ότι αποδεχόμαστε όλοι οι γονείς τον ρόλο του δημοσιοσχεσίτη παράγοντα της κάθε τοπικής κοινωνίας που ο μόνος στόχος του είναι να τα έχει καλά με την εκάστοτε δημοτική αρχή για να περιφέρεται από εκδήλωση σε εκδήλωση για να «ακούγεται το όνομά του»; Νομίζουν ότι η συντριπτική πλειοψηφία των γονέων δεν καμαρώνει για αυτούς τους άλλους «γραφικούς» γονείς που παλεύουν, δρουν, φωνάζουν και διεκδικούν το δίκιο τους και το δίκιο των παιδιών τους; Δεν στηρίζεται σε αυτούς; Δεν «επενδύει» μήπως και αυτοί καταφέρουν να συγκρατήσουν τη λαίλαπα που «καίει» τη μόρφωση, τη ζωή και το μέλλον των παιδιών του;

Βέβαια, «νομίζουν, θέλουν, πιστεύουν και στοχεύουν». Μόνο που είμαι σίγουρη ότι δεν θα τους περάσει. Και αν θέλουν και νομικιστικές απαντήσεις ας τους πει κάποιος ότι με το να επιμένουν τόσα χρόνια για την αντιπροσώπευσή τους στο συνέδριο με βάση τον αριθμό του μαθητικού δυναμικού τους «προσβάλλουν» όλες τις ενώσεις που οι αντιπρόσωποί τους εκλέγονται με βάση τον αριθμό μαθητών των οποίων οι γονείς ψήφισαν όπως ο νόμος αναφέρει; Πώς μπορεί να πιστεύουν στην αντιπροσωπευτικότητα, στην ισοτιμία, στην δημοκρατία εν τέλει και να επιδιώκουν με τόσο πάθος και επί τόσα χρόνια την «ανατροπή» της αντιπροσωπευτικότητας; Τα περί έγκρισης από την νομαρχία μόνο ως γελοiotητα μπορώ να τα αντιμετωπίσω από τη στιγμή δεν μπορεί να μην γνωρίζουν την αλλαγή του σκηνοικού λόγω «Καλλικράτη». Εξ άλλου, όποιος πιστεύει στην αυτοτέλεια, την ανεξαρτησία και την ωριμότητα των συνδικαλιστικών οργάνων αναγνωρίζει ως βασικό κριτή της νομιμότητας εκλογής των γενικών συνελεύσεων, τις ίδιες τις γενικές συνελεύσεις. Αλίμονο εάν κάθε γενική συνέλευση ή κάθε συνέδριο δεν είχε την ωριμότητα να κρίνει το κατά πόσο πληροί ή όχι τις προϋποθέσεις νομιμοποίησής του.

Τέλος, επειδή δεν κατάλαβα καλά, ο κ.Αναγνωστάτος ως τι εμπλέκεται; Ως γονέας; Μα καλά, σε ποια βαθμίδα φοιτούν τα παιδιά του; Έλεος...

Με συναδελφικούς χαιρετισμούς

Αύρα Μπασακίδου-Καράμπελα

Πρόεδρος Ένωσης Γονέων Αγίας Παρασκευής